

праві України. *Вісник Національної академії правових наук України*. 2013. № 4 (75). С. 133-141.

2. Конституція України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.

3. Пашутіна В.Ю. Зловживання корпоративними правами: цивільно-правовий аспект: дис. ... канд.юрид. наук: 12.00.03. Київ, 2014. 233 с.

4. Кот О.О. Здійснення та захист суб'єктивних цивільних прав: проблеми теорії та судової практики: монографія. Київ: Алерта, 2017. 494 с.

5. Мироненко В.П. Відповідальність батьків за неналежне виховання дітей за сімейним та цивільним законодавством України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.03. Київ, 2000. 193 с.

6. Глібко С.В. Зловживання правом при здійсненні банківської діяльності. *Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна*. 2010. № 929. С. 173. (Серія: право. Спец. випуск).

7. Луць В.В. Деякі аспекти приватного регулювання договірних відносин у господарській діяльності. Розробка механізму правового регулювання договірних відносин у підприємницькій діяльності / за ред. академіка АПрН України В.В. Луця. Київ: НДІ приватного права і підприємництва АПрН України, 2009. С. 40-45.

8. Малиновский А.И. Злоупотребление правом. Москва, 2000. 352 с.

УДК 347.77/78:004.8(043.2)

Романюк В.А., к.ю.н.,
Хмельницький університет управління та права
імені Леоніда Юзькова,
м. Хмельницький, Україна

Несміянова Д.Е., здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ В СЕРЕДОВИЩІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Виконуючи дану роботу, написання тез, студенти шукають інформацію через різні інтернет-портали та стикаються завжди з однією і тією ж самою проблемою – ідентичність. Саме тому важко не наслідувати інших науковців у написанні роботи.

Перш за все, хотілось би згадати, що ж таке інтелектуальна власність. Це результат інтелектуальної, творчої діяльності однієї людини (це може бути автор, виконавець або ж винахідник, тощо) чи декількох осіб. Слід повернутись до початку, коли було вперше вжито термін «інтелектуальна

власність». А саме у 1845 році Чарльз Вудбарі, суддя Округного суду штату Массачусетс, використав цей термін у своїй справі для позивачів та обвинуваченого.

Що ж таке штучний інтелект?

Багато хто вважає, що штучний інтелект – це перш за все розумні роботи, чи «інтелектуальні» пристрої та гаджети. Існує два поняття «штучний інтелект»:

1) штучний інтелект (англ. *Artificial intelligence, AI*) – розділ комп'ютерної лінгвістики та інформатики, що піклується формалізацією проблем та завдань, які подібні до дій, що виконує людина;

2) штучний інтелект (англ. *Artificial intelligence, AI*) – здатність інженерної системи (англ. *engineered system*) здобувати, обробляти та застосовувати знання та вміння.

Генеральний директор Всесвітньої організації інтелектуальної власності (далі – ВОІВ) Френсіс Гаррі висловлює свою думку з приводу штучного інтелекту таким чином: «Штучний інтелект – це новий передній край цифрових технологій, який здійснить глибокий вплив на наш світ. Він принесе величезні технологічні, економічні й соціальні наслідки, перетворить способи виробництва та збуту товарів і послуг, а також загально змінить наш спосіб життя». Погоджуємось із його думкою, адже зі штучним інтелектом набагато зручніше працювати та виходити на нові сходи прогресу.

Посилаючись на інтернет-джерела, можна стверджувати, що автори в цифровому середовищі тяжко отримують вигоду за свою роботу. Існує багато підходів щодо політики стосовно даних і штучного інтелекту, які стосуються захисту та збереження даних.

Сьогодні системи штучного інтелекту відіграють в адмініструванні інтелектуальної власності значну роль. У подальшому, зі слів генерального директора ВОІВ, впроваджуючи системи, засновані на штучному інтелекті, міжнародне співтовариство інтелектуальної власності зможе працювати спільно та досягне високих рівнів функціональної сумісності за мінімальних витрат.

Основною причиною використання штучного інтелекту в адмініструванні систем інтелектуальної власності є зростання обсягу заявок на реєстрацію інтелектуальної власності, а також необхідність підвищувати якість розгляду цих заявок та скорочувати адміністративні витрати.

Наразі штучний інтелект використовується як автоматична класифікація патентів, послуг і товарів у процесі обробки заявок на реєстрацію товарних знаків.

Найбільшим досягненням у галузі інтелектуальної власності щодо штучного інтелекту є програма «WIPO Translate» та власний інструмент

для пошуку зображень товарних знаків.

Досліджуючи питання штучного інтелекту в середовищі інтелектуальної власності, ми стикнулися з питанням: як штучний інтелект змінить категорії та концепції інтелектуальної власності? У травні ВОІВ провели нараду з відомствами ІВ на цю тему. Це питання постає саме в той момент, коли світ витрачає менше зусиль на багатосторонню нормотворчу діяльність, ніж будь-коли за останні 70 років.

Як висновок, можна стверджувати, що варто продовжувати співпрацювати з розробкою та впровадженням програм на базі штучного інтелекту у сфері адміністрування управління інтелектуальної власності. Також варто продовжувати знаходити методи та способи, щоб ініціювати міжнародні переговори про розвиток законодавства і політики в галузі інтелектуальної власності в умовах все більшого поширення штучного інтелекту.

Література

1. Artificial Intelligence and Intellectual Property: An Interview with Francis Gurry. URL: goo.gl/iNvFbz.

2. Глибовець М.М., Олецкий О.В. Штучний інтелект. Київ: Києво-Могилянська академія, 2002. 364 с.

3. Системи штучного інтелекту навч. посіб. / Н.Б. Шаховська, Р.М. Камінський, О.Б. Вовк. Львів: Львівська політехніка, 2018. 392 с.

4. Інтелектуальна власність. Юридична енциклопедія: у 6 т. / ред. кол. Ю.С. Шемшученко (відп. ред.) та ін. Київ: Українська енциклопедія імені М.П. Бажана, 1998. Т. 2: Д-Й. 744 с.

УДК 339.138(043.2)

Слободська І.А., старший викладач,
Блажевич М.Р., здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ ЗАХИСТУ ПРАВ СПОЖИВАЧІВ В УКРАЇНІ

На сьогодні проблема прав захисту громадянина, в тому числі прав у сфері споживання, є надзвичайно актуальною, адже наближення України до вступу в Європейський Союз потребує застосування європейських стандартів якості продукції та створення передумов для реалізації права кожного громадянина на належний рівень отриманих послуг та спожитої продукції.

У розвиненій країні споживач є основною фігурою в ринкових